

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

**Збірник матеріалів
II –ї Всеукраїнської
науково-методичної конференції**

08 - 10 квітня 2020 року, м. Одеса

У збірнику опубліковано матеріали II-Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти», яка проходила 08 - 10 квітня 2020 року на базі Одеської національної академії харчових технологій.

Для педагогічних та науково-педагогічних працівників, докторантів, аспірантів, усіх, хто цікавиться питаннями забезпечення якості вищої освіти.

Рекомендовано до друку Оргкомітетом конференції

Редакційна колегія:

Єгоров Б.В.	- ректор Одеської національної академії харчових технологій, д. т. н., професор (голова редакційної колегії)
Трішин Ф.А.	- проректор з науково-педагогічної та навчальної роботи, к. т. н., доцент (заступник голови редакційної колегії)
Дец Н.О.	- начальник навчального відділу, к.т.н., доцент
Корнієнко Ю.К.	- директор центру дистанційного навчання, к. ф.-м. н., доцент
Кручек О.А.	- начальник відділу контролю якості та сертифікації, к. т. н., доцент
Мураховський В.Г.	- директор Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти, к. ф.-м. н., доцент
Сярова А.С.	- методист Навчально-методичного центру забезпечення якості вищої освіти

Оргкомітет II-Всеукраїнської науково-методичної конференції «Забезпечення якості вищої освіти» може не поділяти думку учасників. Відповідальність за зміст і достовірність поданого матеріалу несуть учасники.

2. Clauson K. Clinical decision support tools: analysis of online drug information databases / K. Clauson, W. Marsh, H. Polen, M. Seamon, B. Ortiz // BMC Med Inform Decis Mak. 2007. doi: 10.1186/1472-6947-7-7.

3. Bogdanova, T. I., Pasko, M. I., & Avdusenko, M. V. (2019). Використання мобільних додатків при викладанні медичної інформатики інтернастоматологам. Медична освіта, (3), 113-118. <https://doi.org/10.11603/me.2414-5998.2019.3.10525>.

МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ПІДГОТОВКИ БАКАЛАВРІВ ЕКОЛОГІЧНОГО ПРОФІЛЮ НА ОСНОВІ ПРАКТИКООРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ

Г.В. Крусір, О.А. Сагдєєва

Проблема реалізації ідей модульного і компетентнісного навчання у підготовці фахівців різних рівнів знайшла певне вирішення у працях багатьох учених, які ґрунтовно розглянули питання сутності компетентнісної освіти, визначили її особливості та переваги у порівнянні із парадигмою знань, розробили основні положення модульних програм тощо. Отже, інтерес до методології компетентнісної освіти вітчизняних і зарубіжних учених, її використання в навчально-виховному процесі навчальних закладів усіх рівнів очевидний.

Екологічна освіта в Україні здійснюється відповідно Концепції екологічної освіти, яка включає постійну наскрізну екологічну підготовку та формування екологічної культури фахівців. Професійна підготовка екологів має галузевий характер і здійснюється відповідними вищими навчальними закладами. Проте, враховуючи стрімкий економічний розвиток суспільства, наявні підходи, методи, методики потребують постійного удосконалення та покращення. Нове покоління стандартів вищої освіти зі спеціальностей екологічного профілю - 101 «Екологія» та 183 «Технології захисту навколишнього середовища» - є логічним продовженням попередніх розробок. При формуванні його змістової частини враховувались як сучасні розробки колег з Європи, так надбання українських університетів, відображені у комплексах Галузевих стандартів вищої освіти України попередніх поколінь.

Запропоновані стандарти, з одного боку, забезпечують обов'язкові вимоги до змісту та обсягу освітньої підготовки, з іншого боку дозволяють навчальним закладам самостійно визначати не лише варіативну складову, а й наповнювати конкретним змістом програмні компетентності за спеціальністю в залежності від особливостей розробленої освітньої програми [1].

Доступна автономність в створенні індивідуальних освітньо-професійних програм надають неперевершені переваги у наданні актуальних освітніх послуг, у формуванні виключних професійних навичок та компетенцій здобувачу вищої освіти і створенні конкурентоспроможності спеціальності та закладу вищої

освіти в цілому. Сьогодні традиційна освіта поступається свої позиції практико-орієнтованій, яка в більшій ступені спрямовано на придбання здобувачами вищої освіти досвіду практичної діяльності, яка виступає як готовність до певних професійних дій на основі знань, вмінь та навичок, які існують.

Під практико-орієнтованим навчанням необхідно розуміти процес освоєння здобувачами вищої освіти освітньої програми з метою формування у них професійної компетенції через виконання реальних практичних задач. В основі практико-орієнтованого навчання має знаходитися оптимальне поєднання фундаментальної освіти і професійно-прикладної підготовки. Таке навчання передбачає використання професійно-орієнтованих технологій навчання і методик моделювання фрагментів майбутньої професійної діяльності на основі використання можливостей контекстного (професійно спрямованого) вивчення профільних і непрофільних дисциплін.

Аналіз державних освітніх стандартів вищої освіти і наукової літератури з проблем реалізації компетентісного підходу виявив основні сутнісні риси практико-орієнтованого підходу в системі вищої освіти:

- орієнтація змісту навчання на предметну і функціональну складові професійної діяльності, не применшуючи при цьому значення формування готовності здобувачів вищої освіти до науково-дослідницької діяльності;
- засвоєння навчальної інформації через практичне застосування знань та вмінь в типових і нестандартних ситуаціях при вирішенні певних завдань;
- міждисциплінарний характер навчання, який орієнтований на рішення навчальних ситуацій, що максимально наближено до реальних, професійних, конструйованих за допомогою методів проблемно-орієнтованого і проектного навчання;
- формування професійного досвіду здобувачів вищої освіти через їх «занурення» в професійне середовище в ході практичних занять та різних видів практик (навчальної, виробничої та переддипломної) протягом усього періоду навчання;
- використання професійно-орієнтованих технологій навчання, які сприяють формуванню у студентів професійних, особистісно і соціально значущих компетенцій, що забезпечують якісне виконання функціональних обов'язків за обраною спеціальністю;
- створення умов для поступового «нарощування» професійної кваліфікації;
- від формування типових професійних дій до продуктивної творчої діяльності [2].

Таким чином, практико-орієнтований підхід в своїй основній сутності та спрямованості відображає основні процеси модернізації освіти, в основі яких закладено підготовку професійно компетентних випускників.

До практико-орієнтованих освітніх технологій навчання можна віднести технології інтерактивного навчання, технології контекстно-компетентісного

навчання, технології модульного навчання, технології проектного навчання. Побудова процесу практико-орієнтованого навчання на базі таких технологій дозволяє максимально наблизити зміст навчальних дисциплін студентів до їх майбутньої професії, дає можливість проектувати цілісний навчальний процес, а також допомагає створювати умови для цілеспрямованого формування конкурентоспроможності майбутніх бакалаврів.

Система принципів навчання у закладі вищої освіти, які специфіковано в умовах практико-орієнтованого підходу, будується на певній методологічній основі, яка виключає внутрішні суперечки. При цьому окрему увагу можна приділити принципам активності, зв'язку теорії з практикою та модульності.

Освітні програми підготовки бакалаврів-екологів спеціальностей 101 та 183 на кафедрі екології та природоохоронних технологій ОНАХТ поєднують загальноосвітні курси і професійний аспект, зі збереженням концепції практико-орієнтованого навчання. При цьому основними методами практико-орієнтованого навчання є:

- технологія проектного навчання («проект на годину», пролонгований проект, міждисциплінарний проект, проект, який інтегровано до іншого напряму підготовки, робота над декількома проектами, міжнародний проект);
- участь в конкурсах та виставках;
- участь роботодавців в навчальному процесі;
- щорічне оновлення завдань в залежності від економічних, політичних, культурних та інших чинників, які засновано на реальній практиці.

Таким чином, реалізація практико-орієнтованого підходу сприяє удосконаленню існуючих освітніх програм і технологій створення умов для підготовки бакалаврів-екологів, які володіють якісно новим рівнем професійних компетенцій та які готові до професійної діяльності в сучасних умовах.

Література

1. Т. Сафранов, Д. Лукашов, В. Хрутьба, З. Шелест. Реалізація сучасної парадигми підготовки екологів: Стандарти вищої освіти України спеціальності 101 екологія. // Розділ в колективній монографії. Професійний успіх у контексті стратегії сталого розвитку: освіта, економіка, екологія: монограф. [упорядн. Н. О. Терентьєва; Г. Горяна]. Черкаси, 2018. 410 с - с.86-122.
2. Патрушева И.В. Практико-ориентированный подход к организации самостоятельной работы студентов педагогического вуза // Интернет-журнал «НАУКОВЕДЕНИЕ» Том 7, №4 (2015) <http://naukovedenie.ru/PDF/133PVN415.pdf>.

ПЕРЕЛІК ЗВО УКРАЇНИ, ЩО ВЗЯЛИ УЧАСТЬ У II-ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ НАУКОВО-МЕТОДИЧНІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ

1. Академія рекреаційних технологій і права, м. Луцьк
2. Бахмутський коледж мистецтв ім. І. Карабиця, м. Бахмут
3. Вищий навчальний комунальний заклад Львівської обласної ради «Львівська медична академія ім. А. Крупинського», м. Львів
4. Вінницький торговельно-економічний інститут Київського національного торговельно-економічного університету, м. Вінниця
5. Горлівський інститут іноземних мов Державного вищого навчального закладу «Донбаський державний педагогічний університет, м. Бахмут
6. Державний заклад «Запорізька медична академія післядипломної освіти Міністерства охорони здоров'я України», м. Запоріжжя
7. ДЗ «Луганський національний університет ім. Т. Шевченка», м. Старобільськ
8. Донецький національний медичний університет, м. Краматорськ
9. Донецький національний медичний університет, м. Кропивницький
10. Донецький національний медичний університет, м. Лиман
11. Донецький національний медичний університет, м. Маріуполь
12. Житомирський торговельно-економічний коледж Київського національного торговельно-економічного університету, м. Житомир
13. Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя
14. Івано-Франківський національний медичний університет, м. Івано-Франківськ
15. Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу, м. Івано-Франківськ
16. Київський національний торговельно-економічний університет, м. Київ
17. Київський національний університет технологій та дизайну, м. Київ
18. Кременчуцький льотний коледж Харківського національного університету внутрішніх справ, м. Кременчук
19. Луцький національний технічний університет, м. Луцьк
20. Маріупольський державний університет, м. Маріуполь
21. Миколаївський коледж Вищого навчального закладу «Відкритий міжнародний університет розвитку людини «Україна», м. Миколаїв
22. Національний університет біоресурсів і природокористування України, м. Київ
23. Національний університет оборони України ім. І. Черняховського, м. Київ
24. Національний університет харчових технологій, м. Київ
25. Національний фармацевтичний університет, м. Харків
26. Одеська державна академія технічного регулювання та якості, м. Одеса
27. Одеський національний політехнічний університет, м. Одеса
28. Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова (ОНУ), м. Одеса

- 29.**Полтавський національний педагогічний університет ім. В.Г. Короленка, м. Полтава
- 30.**Східноукраїнський Національний університет ім. В. Даля, м. Сєверодонецьк
- 31.**Тернопільський національний педагогічний університет ім. В. Гнатюка, м. Тернопіль
- 32.**Українська інженерно-педагогічна академія, м. Харків
- 33.**Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава
- 34.**Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини, м. Умань
- 35.**Харківська медична академія післядипломної освіти, м. Харків
- 36.**Харківський національний медичний університет, м. Харків
- 37.**Центральноукраїнський державний педагогічний університет ім. В. Винниченка, м. Кропивницький

Мобільні додатки як засіб удосконалення курсу медичної інформатики в сучасному ВНЗ	
Т.Л. Богданова, М.І. Пасько	38
Методичні підходи до підготовки бакалаврів екологічного профілю на основі практикоорієнтованого навчання	
Г.В. Крусір, О.А. Сагдєєва	40
Використання сучасної лабораторної бази при викладанні кріогенних дисциплін	
Ю.М. Симоненко, А.О. Чигрін, Д.П. Тишко	43
Позитивні аспекти участі студентів у розвитку і модернізації навчально-лабораторної бази кафедри	
Л.І. Морозюк, В.В. Соколовська-Єфименко	44
Оновлення методичного забезпечення дисципліни «Мікробіологія» для студентів спеціальності 241 «Готельно-ресторанна справа»	
А.В. Єгорова, Л.В. Труфкаті, Т.М. Воловик	45
Інноваційні технології забезпечення якості навчального процесу у ЗВО	
Т.О. Стриженко	47
Зарубіжний досвід ефекту студентського коучингу	
О.Ю. Будякова, О.В. Ровнягін	49
Креативність в освіті як вимога сьогодення	
П.Г. Давидов	52
Особливості підготовки студентів за освітньо-науковою програмою «Сенсорний аналіз в харчових технологіях»	
О.Б. Ткаченко, О.О. Тіглова, Н.В. Каменева	56
Академічна доброчесність - головна ідея забезпечення якості вищої освіти: погляд через призму розуміння студентами	
О.С. Кривов'яз, Л.В. Мельничук	57
Урахування мотивації вивчення студентами курсу ТОГ при складанні силабуса	
А.П. Ліпін, І.М. Шипко	58
Переведення очних змагань олімпіади по спеціальності «Туризм» в он-лайн режим	
О.О. Меліх, О.С. Берневич	59
Важливість навчально-методичного комплексу дисциплін в процесі акредитації освітніх програм	
І.М. Агеєва, Ю.В. Дьяченко, Є.М. Коренман	61
Plagiarism as a manifestation of academic dishonesty	
О. Kotuzaki, K. Iorgachova., O. Makarova	63
Забезпечення високого рівня освіти, конкурентної спроможності та майбутньої наукової діяльності фахівців вищого навчального закладу на прикладі міста Запоріжжя	
І.А. Соколовська, О.В. Кірсанова	65
Інноваційні підходи у навчально-методичному забезпеченні освітнього процесу підготовки фахівців спеціальності «Енергетичне машинобудування»	
Н.В. Жихарєва	69